

Új kormányt várók

Szokatlanul érdekes és árulkodó válaszokat adott a múlt heti *Kormányváróban* Pető Iván a telefonáló nézők kérdéseire. Egyikük a pártelnök véleményét kérte ki egy hírhedtté vált cikk írójáról. A választ szó szerint idézem: „Feltételezem, hogy arra a cikkre gondol, amit lelkesen közölt az Új Magyarország, az Új Demokrata és más kis példányszámú – a Magyar Narancs cikkeit egyébként közölni nem szokó(!) – újságok. Én nem hiszem, hogy nekem itt egyes újságcikkekre, akár hozzám közelálló emberek újságcikkéről televízión keresztül kéne – hogy is mondjam – vitatkozzom. Tamás Gáspár Miklós nem politikus, a szónak abban az értelmében, hogy tisztségviselő, nem képviselő az SZDSZ-ben. Szabadon írja meg a véleményét. És hogy mennyire egyéni véleményről van szó, az jelzi, hogy hozzá hasonló ember, aki szintén közel áll az SZDSZ-hez, már annyira, hogy tagja is, **Eörsi István** írta eddig talán a legkeményebb kritikát erről a cikkről. Én tehát nem szeretnék hozzám két közelálló, mondhatni, hogy barátoknak nevezhető ember között igazságot osztani.”

Pető Iván nyilván lánynos zavarában felejtett el helyes magyarsággal beszélni, mint ahogy elfelejtett ígéretet tenni arra is, hogy oly érzékeny pártja a jövőben mellőzi az uszító hangú és gyűlöletkeltő írások, megnyilvánulások közreadását. Ugyanis egy bizonyos ponton túl mindenki érzékeny, nemcsak a Pető-féle társulat.

De lehet, hogy előre megérezte a harmadik és egyetlen vele szimpatizáló telefonáló jelentkezését, aki arra volt kíváncsi, hogy az SZDSZ miért nem vállal nagyobb szerepet a liberális alapelvek felmutatásában.

Pető válasza: „...Kénytelen vagyok tudomásul venni, milyen arányban szavaztak ránk a választók... Mi nem gondoljuk, hogy beszéddel kell a tettet pótolni, de valóban mi a szerepünket a parlamentben, a kormányban is súlyunknak megfelelően tudjuk képviselni. Nem akarok olyan látzatot kelteni, hogy nagyhangúság vagy kiabálás a tetteket pótolja... És igyekszünk meggyőzni a választókat, hogy a mi befolyásunk akkor lehet nagyobb, ha többen szavaznának ránk a következő választáson. Akkor talán a liberális elveket következtetesebben tudjuk a kormányon keresztül is képviselni, mint így, a magunk 20 százalékával.”

Az eddigi „tettek” következményei: egy év alatt a reálbérek 12 százalékkal csökkentek, miközben a fizetéseket terhelő járulékok 48,5 százalékosak. A hazai átlagbér havi bruttó 30 ezer forint, amelyet más országokéhoz képest kirívóan magas személyi jövedelemadó terhel. Az április tizenötödike után született gyermekek után nem jár a gyed, és a gyesre csak a 19 500 forintot meg nem haladó jövedelműek számíthatnak. Tavaly ezer lakosra számítva a születések száma 10,9, a halálozásoké pedig 14,1 százalék volt. Utóbbi megegyezik a Trianont követő években elhunytak számával. A megszorításoknak nincs vége...

A Magyarországon honos bolgár, görög, horvát, lengyel, német, örmény, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén, ukrán és cigány népcsoport nevében utóbbiak egyik képviselője ezt kérdezte Pető Ivántól:

„...Tudomása van-e elnök úrnak arról, hogy a cigányság 80 százaléka munkanélkülivé vált? Továbbá mi a véleménye a kormány politikájáról, gazdasági munkájáról a cigányságot illetően? Demokratikus jogállamban élünk-e, vagy egy vadkapitalista rendszer áldozataként el kell fogadjuk a negyedrangságunkat, a gyűlölet, az éhezés és a kilátástalanság áldozataiként? Vagy föl kell lázdjunk a kormány ellen?...” (Itt a telefonvonal hirtelen megszakadt.)

Válasz: „...A cigányság különösen sokat veszített az amúgy is rossz helyzetéhez képest, de ez nem a rendszerváltás, hanem az azt követő gazdasági összeomlás következménye is. Hiszen az előző rendszer nem tudta megoldani azokat a gazdasági problémákat, amelyeket meg kellett volna... A következményeket viseli minden magyar állampolgár szinte, de ez különösen a cigányságot természetesen sújtja, hiszen a gazdasági változások kárvallottai a vidéken élők, az alacsony iskolázottságúak. Azok, akik kevésbé tudtak alkalmazkodni a változásokhoz. Nem minden a kormány bűne, ha úgy tetszik, hiszen a cigányságot sújtó megkülönböztetés nem a kormány politikája... Éppen ellenkezőleg, de az is igaz, amit megfogalmazott, hogy nem lehetünk elégedettek mindazzal, amit a kormány tett. Szerény eszközök állnak rendelkezésre, de ezeket a kormány nem használja igazán hatékonyan, hiszen itt hivatalok közötti vita akadályozza nagyon sok esetben azt, hogy a kevés pénzt minél hatékonyabban használják fel.”

Pető Iván elárulta magát. Azon szűk réteghez tartozók, akik jó előre fel lettek készítve a változásokra és azt követően a számukra hasznos alkalmazkodásra, jól jártak.

Ellentétben a magyar lakossággal, amelyet az elhangzottak szerint tudatosan nem készít fel senki semmire.

Viola Anna

